

Трагови – Драгица Томка

ПРИЧАЈ МИ О ЉУБАВИ

Причај ми о љубави
Која тихо на раме слети
И обузме те нежно
Чврсто и топло.

Причај ми о љубави
Која поглед твој види
И кроз око тихо уђе
И гледа те и осети.

Причај ми о љубави
Која на груди те прими
И нежно привије
Да откуцаји срца не умину.

Причај ми о љубави
Која немо те за руку држи
И претима по песку шара
И капи росе упија.

Не.
Немој ми причати.
Воли ме тихо, немо,
чврсто, а нежно.

Кап росе на цвету засјала, јутро, 11. мај. 2020.

ЖУТИ ЛИСТ

Један лист
на грани жутих
утихнуо цео
у покрету застао.

Светлост сунца
на длан му пала
растерала сенку
која се у листу крила.

Дашак ветра
нежно прострујио
са гране се спустио и
покрет на листу пробудио.

Један жути лист
сада светлост распршује
дашак ветра покреће.
Покрет светлости постао.

*Звездарска шума, док ми ветар осунчану
косу распршује. 14. новембар '21.*

МЛАД МЕСЕЦ

Ко си ти
који ме са вечерњег
потамнелог јесењег неба

посматраш.
Или Ја посматрам тебе?

Ниси ни зарез, линија
али ни круг ниси.
Нешто си што оком
намигује.
Или ја намигујем теби?

Ко си ти
који се скрива и мами
да поглед мој широким загрљајем
обухвати.
Или ја скривам свој загрљај?

Ти си горе на небу
и полако залазиш у таму.
Што је тама већа
сјај твој је већи.
Или ја само сјај гледам?

Ја сам овде на Земљи
у Небо горе загледана
да сјај својих очију
твоом сјају додам.
Или ће остати два сјаја?

*Загледана у сјај младог месеца који ми кроз
прозор намигује. Топло је у соби и само,
10. новембар '21.*

ПЛЕСОВИ

Сањам.

In the Mood for love.
Музика Схигеру Умебајаши
са далеког мора допире.
Осетим, а не видим руку
у којој се моја ушушкала.
Или је то сан?

Слушам.

Танго плешем два десно један лево
и тако у круг док се мисли не одреде.
Иза угла валови валцера допиру.
Колебљиви плешући корак у круг.
Један лево један десно.
Као да не зна куда би?

Њишем се.

То двоје из сновиђења ходају
обалом дугом заталасаном
и даље држећи се за руке.
Поскакују од таласа који им стопала хладе.
Полка је то?
Све док дивљи талас не наиђе
и снагом са севера пристиглом
у чардаш ноге не покрене.

Играм.

Звуци се стапају са сновиђењем. 16. окт. 2021.

ТРАЖИМ ТРАГОВЕ

Негде сам те загубила,
а ти си остала да стојиш
на подијуму свог узлетања,
без крила за полетање.

И даље тамо негде стојиш,
а ја те чекам да се вратиш.
Испразнио се део мене
у којем су остали обриси тебе.

Развила сам крила живећи
или ми се то тако чини?
На узлетишту сам за лет
али немам твоју снагу.

Овако раздвојене и невидљиве
срећемо се у сновима.
Да ли смо и тамо Једно?
А требале бисмо бити.

Да спојимо снагу и крила
да фенике постанемо
да стојимо на земљи
и летимо у висине.

Негде сам те изгубила
и још тражим трагове твоје.

Јутро је. Скупљам своје нити у клупко. Београд, 14. нов. '21.

О ПЕСНИКИЊИ

Драгица Томка (1952) је редовни професор Универзитета у области туризма. Сада је у пензији. Предавала је у Новом Саду на Природно-математичком факултету одсеку за туризам и суоснивач је и професор на Факултету за спорт и туризам у Новом Саду. У то време област интересовања су јој били теоријски, фундаментални, културолошки, социо-психолошки и антрополошки аспекти туризма. О томе је писала научне радове и објављивала је уџбенике, студије и пројекте. Као професорка, своје студенте је учила како да своје наде остварују путујући непознатим крајевима и сусрећући се са неочекиваним ситуацијама.

Слободним (ненаучним) писањем се бави десетак година. Пише есеје, путописе, путописне приче и песме. Своје књиге и радове илуструје цртежима техником фракталног арт цртања.

Објавила је до сада четири књиге, као самостални издавач: књигу песама „Латице булке“ (2017), књигу путописних прича „Путујуће перле“ (2019), књигу песама „Полетање“ (2020) и књигу кратких прича „Она“ (2021).

Живи у Београду.